

Ola Morken

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 6

Juni 1957

7. årg.

KONFIRMASJON

Atter har vi konfirmasjon. Det er mange som skal konfirmerast denne gongen. 73 gutar og jenter. Det er ein fin flokk. Eg likar dei godt. Dei er beintfram, impulsive og grei. Det er mykje godt i dei. Foreldre! de har ære av ungdomen dokkar. Dei har fått med seg mykje godt heimanfrå. Det er ein god arv å ta med seg frå heimen det å kunne føre seg fint og gjere det arbeidet skikkeleg som ein er sett til å gjere.

Og no skal dei konfirmerast. Tenk det at guten din og gjenta di held på å bli vaksne. Det er ikkje lenge sidan dei krabba ikring på golvet, og no held dei på å vekse deg over hovedet. Det er rimeleg at vi foreldre sit med våre tankar når vi har borna der oppe ved altaret.

Ein av dei mest påtrengande tankane er denne: Er det alvor for dei dette. Meiner dei det? Eller er det berre ein skikk for dei?

Eg trur der er i alle fall 4 slag konfirmantar:

1. Vi må visst rekne med at der finsk hyklarar mellom dei. Eg meiner slike som veit at dei er hyklarar. Eg har i alle fall snakka med ein som sa det beint ut: Eg var ein hyklar den gongen eg stod for altaret og vart konfirmert. Det finst hyklarar i alle flokkar. Endatil i den flokken som var rundt Jesus

var der ein Judas. Så er der nok hyklarar i konfirmantflokken og. Vi skal berre hugse på at Jesus kalla Judas *ven* nett da han gjorde si svikargjerning der ute i Getsemanehagen.

2. Mange er born enda. Ofte store born med grovt mål, men likevel born. Dei tenkjer som born, og mang ein gong, svært lite djupt. Dei er ikkje hyklarar. Gud har gjort ei god gjerning i dei. På sin barnslege måte meiner dei at dei vil vere på Jesu Kristi side. Men elles tenkjer dei ikkje så mykje på det. Eg var visst slik den gongen eg vart konfirmert. Det var nok høgtidelig på konfirmasjonsdagen, men det gjekk ikkje så djupt akkurat. Men eg bad kveldsbøna mi.

3. Den tredje sorten er dei fromme borna som Guds ande har fått tak i på ein serleg måte, og så dei som er så modne at dei på vakse vis har valt å høyre Jesus til. Mesteparten av den tida eg har vori prest har eg bruka den gamle ordninga med tre spørsmål og handslag. Eg minnest med glede mange trufaste ærlege ansikt og varme handslag.

Den første gruppen er sikkert minst. Aldri vågar eg å plukke ut nokon og seie at han eller ho høyrer til den gruppen.

Så skal vi og hugse på at etter den nye konfirmantordninga er dei unge si personlege vedkjenning ko-

mi mykje bort. Dei blir oppmoda til å koma fram til altaret for å ta imot Guds velsigning. Og Guds velsigning kan vi med godt samvet be ned over alle dei unge.

Skal vi prøve å slutte ring om desse unge. Dei går ei vanskeleg tid imøte no. Dei har til dømes svært lett for å kome bort ifrå Guds ord. Til denne tid har dei i alle fall hatt det på skulen. No skal dei til på eige initiativ å søkje dit Guds ord blir forkynt. Den overgangen er det svært mange som ikkje klarar. Dei kjem ikkje i kyrkja. Dei kjem ikkje på bedehuset. Og utan Guds ord kan ikkje Guds-livet leve.

Kan vi hjelpe dei her?

Eg trur ikkje det er beste måten å mase på dei og formane dei. Dei er liksom så lite mottakelege for slikt i den alderen. Det krevst mykje meir av oss. Det krevst mengder av kjærleik, mengder og forståing og miskunn og tålmod.

Men vi må personleg kunne vise veg, ikkje så mykje med orda våre som med gjerningane våre. Vil vi at dei skal mette si sjel med Guds ord, så må vi syne i vårt liv at vi har bruk for Guds ord. Vi må brøyte vegen for dei unge dit Guds ord blir forkynt. Kan vi eigentleg vente av dei unge at dei tek seg til å gå til kyrkje av seg sjølv når dei ser at foreldra ikkje bryr seg det

Til mine konfirmanter i Orkland 1957.

Kjære konfirmanter.

Søndag 7. juli er det eders store dag. En dag som er gitt dere av Gud selv. Derfor reiser konfirmasjonsdagen seg høyt mellom alle andre dager i eders liv. Bare dåpsdagen rager enda høyere opp; for den dag tok Gud dere opp mellom sine kjære barn, forat dere kunne få del i hans nåde og bli lemmer av hans hellige samfunn.

På konfirmasjonsdagen får hver enkelt av dere Herrens velsignelse, mens presten legger sin hånd på eders hode. Velsignelsen er ikke bare ord, men kraft. Den er virkelig, for Gud selv står bak sitt ord. Og den har en veldig virkning for alle dem av dere som vil høre Herren til. Når denne velsignelse følger dere, kan intet ondt få makten over dere. Men fra den strømmer gode inntrykk inn i eders sjel og disse inntrykk blir til vakre og dype lengsler som skaper et inderlig bønneliv.

Og er dere først blitt bedende mennesker, så strømmer derav stadig nye nådegaver fra Gud ned over dere. Når dere stiller dere under Guds velsignelse, blir dere ikke bare selv velsignet, men blir virkelig til velsignelse for andre. Og kan dere tenke dere noe skjønnere enn at der engang kunne bli sagt om dere: «Det menneske har vært til velsignelse»?

Kom da og bli velsignet fra Herrens hus!

T. L.

slag om slikt? Handlinga er meir verd enn tusen ord i slike tilfelle.

Og så kan vi be for dei. Det er nok den viktigaste gjerninga. Kvar gong vi sender ei bøn til Himmelen, får Gud ein ny sjanse til å velsigne dei.

Vi sit og ser på dei unge konfirmasjonsdagen, der dei går oppover

kyrkjebolvet og fram til altaret. Vi held slik av dei. Vi ventar så mykje av dei. Tenk om vi kunne hjelpe dei til å bli grunnfeste i trua på Jesus Kristus, så Han kunne få føre dei «frå ungdom og til alder grå».

«Da blir det lyst å leva!»

Vi skal og hugse at dei blir konfirmert. Gud møter og konfirmerar, stadfester, den pakta Han stifta med dei i dåpen. Han har ikkje gløymt dåpsdagen deira. Han er trufast. Han møter dei unge med forsikringa: Pakta står fast på mi side. Berre kom du!

J. H.

Kirkens Landsfond får styre.

Det er nå oppnevnt styre for Kirkens Landsfond som ble opprettet ifjor av de midler som ble igjen etter lønnsoppgjøret med presteskabet i 1945 (ca. 7 mill. kroner).

Biskop Smemo representerer bispekollegiet og fungerer som form., (varam. biskop Fjellbu), ekspedisjonssjef Kr. Hansson er oppnevnt av kirke departementet (varamann byråsjef Ø. Jahr) og kjøpm. Odd Danbolt er bispedømmerådenes representant (varam. banksjef O. Høyersten).

Fondets avkastning skal som kjent gå til spesielle kirkelige oppgaver som ellers ikke ville bli tatt opp (tilskudd til økt geistlig betjening, i visse tilfeller bygging av kirker, stipendier og videreutdanning for kirkelige medarbeidere, kirkens forbinneelse med utlandet osv.).

Neste nr. av menighetsbladet kommer i september.

Med hensyn til preikelista henvises i feriemåndene juli og august til Sør-Trøndelag.

Husk bladet
med en pengegave.

Hva er Jehovas vitner?

Professor dr. Einar Molland
om vitnenes lære (i Konfessjonskunnskap).

Læren om Bibelen er hos Jehovas vitner fundamentalistisk, dvs.: hver setning i Bibelen er diktert av Gud og inneholder guddommelig sannhet. Den vitenskapelige bibelforskning, både ved Universitetets teologiske fakultet og ved Menighetsfakultetet, betraktes av Jehovas vitner med avsky. Men Bibelen kan bare bli forstått gjennom «dommer» Rutherford's fortolkninger.

Med forkjærlighet kaller de Gud Jehova (feilaktig for Jahve). Gud har skapt alle ting, men Satan har gjennom århundrer behersket verden. Alle andre religionssamfunn og alle kirker står i Satans tjeneste og er hans redskaper til å forville folkene. Bare Jehovas vitner er Guds organisasjon på jorden.

Jehovas vitner avviser treenighetslæren. Jesus er en skapning, først ved sin dåp ble han Messias. Hans legemlige oppstandelse benektes. Hans legeme ble oppløst i gass, sier Russell.

Forløpere for Russell er Paulus, Johannes, Arius, Petrus Valdes, Wicliff og Luther. Av disse er Russell nr. 2 i rang, han kommer nest etter Paulus, men raker opp over apostelen Johannes. (Russell var, som man vil huske stifteren av Jehovas vitner).

Menneskets sjel er ikke udødelig. Døden er en utslettelse. De som ikke anerkjenner Jehovas vitners rett til å herske i sitt tusenårsrike blir utslettet for evig.

Den gamle verden endte i 1914 da Kristus av Jehova ble satt på den himmelske trone, og Satan ble kastet ut av himmelen. Slaget ved Harmageddon forestår; der vil Satan og alle som hører ham til (politikere, kapitalister, prestene osv.)

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld.

Utgitt av Orkdal sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: Res. kap. Leergaard.

Kasserer: lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:
SVORKMO PRENTEVERK.

bli hugget ned av Kristus og hans engler. Kristus er «blodhevneren» og «den store bøddel og skarpretter». Jehovas vitner vil derimot bli frelst, og der vil så bli et tusenårig lykkerike på jorden, hvor alle som er med der, vil ha det aldeles nydelig.

Det nytter ikke å forbedre samfunnsforholdene i denne verden, for den må gå til grunne. Det eneste som kan bringe redning er Jehovas vitners lære og tilslutning til den.

Dåp og nattverd har ingen sakramental betydning. Nattverden er et rent minnemåltid og feires en gang om året, ved påsketid. Ved gudstjenestene forekommer ikke lenger salmesang, men bare skriftlesning, bønn og forkynnelse.

Vitnene har plikt til å leve i ærlighet, renhet, nøysomhet, offervilje og som regel i absolutt avhold fra alkohol og tobakk. Med denne moralske holdning er dog forbunnet en merkelig likegladhet med verdens skjebne og uvilje mot politikk. Ekteskap frarådes stundom, da det ikke er tilrådelig å sette barn inn i denne bedrøvelige verden: det er bedre å vente med å få barn til man er kommet i tusen-

Skal skolen avkristnes?

Dette er et spørsmål som brenner i mange sinn i dag. Noen blåser det bort med at det er en overdrivelse. Men den som leser Bjarne Hareides bok, *Skal kristendommen ut av skolen?* vil forstå at det er alvor i spørsmålet.

Ikke slik å forstå at noe ansvarlig menneske vil kaste kristendomsfaget loddrett ut av skolen. Nei, det skal bli stående — bortsett fra en stadig reduksjon av pensum og timetall. Ingen vil fjerne det direkte.

Men det skal etter hvert revideres og forandres: «Gradvis liberalisering» er parolen!

Stadig løfter det seg stemmer om at formålsparagrafen i skolen om en kristelig og moralsk oppdragelse er foreldet og bør forandres. I to av våre skolearter er det allerede gjort. Faren er reell nok.

Dette er den trusel som hviler over den norske skole og den unge slekt i dag.

Skal denne utvikling stanses, må folk først og fremst bli oppmerksom på den og få kjennskap til hva som foregår.

Her er det boken, *Skal kristendommen ut av skolen?* glir klar beskjed. Den er blitt betegnet som et vekkerrop i vår tid.

Boken har vært trykt i 3 opplag. Av det siste finnes enda noen hundre igjen. (Heftet kr. 6,—. Innbundet kr. 10,—. Men den har nå gått ut i bokhandelen og kan bare fåes hos IKO, Holbergs plass 4, Oslo).

For alle som er interessert i en kristen skole og oppdragelse er dette dagens aktuelle spørsmål, som de bør sette seg inn i.

Den kristne skolen må bevares i vårt land!

årsriket. En dominerende tone i denne religiøse retning er hatet. Det er hatet, ikke kjærligheten, til denne verdens mennesker som er en drivkraft i bevegelsen. Dens lære har atskillige lån fra kristendommen, men de fremtrer i en underlig, forvridd skikkelse.

Jehovas vitner er da — like så litt som Mormonkirken — noe kristelig samfunn, men fremstår som en pussig blanding av kristendom og hedenskap.

Vår kirkes delegasjon til Det lutherske Verdensmøtet.

Som delegasjon til Det lutherske Verdensforbunds store møte i Minneapolis i sommer er følgende valgt til å representere Den norske Kirke:

Biskop Johs. Smemo, pastor Henrik Hauge, lektor Oddrun Kårstad, generalsekr. Tormod Vågen, døveprest C. Bonnevie-Svendsen, professor dr. Leiv Aalen, professor dr. N. A. Dahl, banksjef Fougner, ekspedisjonssjef Kr. Hansson, lektor Bjarne Hareide, ingeniør J. Haug og lærerinne Beret Iversen.

Ved siden av den offisielle delegasjon reiser en del andre med særoppdrag.

En fast tro.

På grunn av troen og ikke noe annet bærer vi navnet kristne. Alle andre gjerninger kan nemlig også en hedning, jøde, tyrker eller en synder utføre. Men virkelig tro at en behager Gud, det er ikke mulig for noen annen enn en kristen, som har opplevd Guds nåde.

Luther.

PREIKELISTEN

- 30/6. Orkdal kyrkje. Hatlebrekke. Konfirmasjon. Ofr. til Menighetsarbeidet.
Orkland. Leergaard. Overhøy-ring.
Orkanger. Olsen.
- 7/7. Stokkhaugen bedehus kl. 11. Hatlebrekke.
Orkland kyrkje. Leergaard. Konfirmasjon. Ofr. til Menighetsfakultetet.
Orkanger kyrkje kl. 18. Hatlebrekke. Nattverd.
- 14/7. Orkdal kyrkje. Hatlebrekke. Konfirmantalergang.
Orkland kyrkje. Leergaard. Konfirmantalergang.
- 21/7. Togstadjårens Forsamlingshus kl. 11. Hatlebrekke.
Orkanger kyrkje. Leergaard.
Orkdal kyrkje kl. 18. Hatlebrekke
- 28/7. Orkdal kyrkje. Leergaard.

To eller tre slags mennesker

En hører av og til folk si: «Dere prester preker som om det bare fantes to slags tilhørere: Avgjorte motstandere av Kristendommen og hengivne disipler. Dere glemmer at de aller fleste hverken er det ene eller det andre. De er nøytrale. De er søkende sjeler. Prek også for dem!»

Javel. Så skal disse «nøytrale» få høre et ord i dag. Det er sant at det finnes tre slags mennesker: De som har brutt helt med Gud, de som har bestemt seg for helt å følge Kristus, og endelig de mange som nøler når de stilles på valg og prøver å være nøytrale. De siste vil ikke bryte med Gud og fornekte Kristus. Men de vil heller ikke helt overgi ledelsen av sitt liv i Kristi hender. De viser stor ærbødighet for Kristus, på avstand, men vil ikke ved å omvende seg bli avgjorte kristne og krone Kristus til uinnskrenket herre i sitt liv. De tror at de ikke har tatt bestemt standpunkt, at de er «nøytrale» hverken med eller mot.

I virkeligheten har de gjort sitt

KRISTELIG LITTERATUR
Fotorammer — Innramming

Orkdal Bokhandel

Edel Ask Eikli
FANNREM

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i førsteklases utførelse kan bestilles hos meg.

Monumentene leveres fraktfritt og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN
Svorkmo.

valg! De lever utenfor Guds rikes porter.

For overfor Kristus finnes det bare to slags mennesker: Motstandere og venner. Det eksisterer ingen nøytralitet overfor ham. Man kan ikke unngå valget. Den som ikke velger helt å høre Herren til, har solgt seg til hans motstandere.

GAVER TIL BLADET

ORKLAND:

Ved Martin Moe: Eline Asbølmo 5.
Ved John Fagerli: Kr. Fagerli 10; Olav Dahlen 5.
Ved Leergaard: Anne E. Svorkmo 5; Aslaug Svorkmo 5; Jan Halgunset 5.

ORKANGER:

Ved Olav Olsen: Trygve Aune 10; Marie Røhmesmo 5; Kåre Grytting 10.
Ved Nik. Konstad: P. Korsli 10; Gabr. Sletvold 5; Bj. Hansen 5; Solbusløkk 10; Andr. Pedersen 5; O. Finstad 5; I. Dahl 10; Henry Wenberg 5.
Ved s. Aagot Akseth: s. Ingebjørg Kletvang 10; J. og A. Haugrønning 10.

ORKDAL:

Ved Leergaard: Tore Lillery 10.
Ved Per Asphjell: Johan Røhmesmo 10; Jon Asphjell 10; And. Mjøhus 5.
Ved Ingv. Rindal: Arnt E. Gjønnes 5; I. og J. Berg 5; Ingv. Rindal 5.
Ved I. K. Jakobsen: Lars Eggan 5; Borghild Melbye 5; Marius Solem 5; Ragnar Bakksæter 5; Anders Kleiven 10; Ola Tronvold 5; Ole Lefstad-aune 10.

UTANBYGDS:

Ved I. K. Jakobsen: Frk. Huse, Harøy 10.

Hjertelig takk!

GODT UTVALG av

SØLVVARER

til

BARNEDÅP
BRYLLUP
KONFIRMASJONJOHN RØHME
GULLSMED - ORKANGER.

FRA KIRKEBOKEN

DØPTE i mai.

I Orkland kirke: 12/5: Eli Mette Ljøkelsøy, Buvik f. 26/3. Anny Elise Hoston f. 13/3.

I Orkdal kirke: 12/5: Edith Snildal f. 1/4. Unni Gjønnes f. 22/3. Marit Gaustad f. 19/4.

26/5: Torbjørn Uvås, Ørlandet f. 13/4. Odd Morten Øyum, Orkland f. 5/4. Inge Johnsen f. 31/3. Rigmor Borstad, Orkland, f. 4/4. Joril Oddveig Lefstad f. 5/4. Torhild Elisabeth Wiggen, Geitastad f. 13/1. Kari Synnøve Svannem f. 19/3. Arnhild Dordi Gjønnes, Trondheim f. 6/4.

I Orkanger kirke: 5/5: Gunn Blåsmo f. 1/4. 19/5: Anne Katrine Gullvåg f. 10/1.

VIGDE i mai.

I Orkland. 4/5: John Kusether, Orkland og Guri Bye, Orkdal.

11/5: Nils Valås, Indre Bjugn og Dagrun Ekseth, Orkland.

I Orkdal. 11/5: John Aunemo og Oddveig Digerås, begge Orkdal.

4/5: Sigbjørn Svæli, Orkanger og Signe Stølhaug, Orkdal.

I Orkanger: Ingen.

DØDE i mai.

I Orkland. 14/5. John Eriksen Viken f. 25/4 1873. 25/5: Sivert Fredriksen Øium, f. 16/9 1883. Død i Meldal, begr. Orkland. 24/5: Gudrun Johnsdtr. Tronvold, f. Fossum f. 22/6 1906.

I Orkdal. 11/5: Ole Larsson Sundli f. 11/8 1880.

I Orkanger. 5/5: Julius Jensen f. 9/8 1872. 6/5: Ingeborg Lovise Jensen f. 16/9 1878. 18/5: John Haugen f. 19/7 1880.